

i Nar, troede jeg, at dette var en stor Feiltagelse, men da den ærede Ordfører for Mindretallet fik Ordet, saa fik vi Bekræftelse paa, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds havde Ret, og naar han har det, er der ingen Grund for mig til at stemme for Mindretallets Forslag. Jeg kan kun sige min Beilagelse til det ærede Medlems fra Ribe Amts 4de Valgkreds over, at man har Udfigt til at gaa fra hverandre uden at gjøre Noget. Jeg vil stemme for Flertallets Forslag, skjøndt jeg ikke har noget Saab om et praktisk Resultat deraf efter Ministerens bestemte Udtalelser. Dem maa jeg i høi Grad beklage. For mig stiller Sagen sig saaledes, at nu er det ikke længere Mindretallet eller Flertallet i denne Sal, som fremdeles bærer Skylden for, at der ikke bliver gjort Noget for Skolelærerne, det er og bliver Ministerens Skyld. Jeg veed meget vel, at jeg ikke er saa skarpsindig i juridiske Lovfortolkninger som den ærede Minister, og det skal jeg heller ikke aflægge Prøver paa, men jeg kan ikke forstaa rettere, end at Flertallets Forslag afhjælper i Nar den pieblifikke Trang, og er hverken mere eller mindre end en saadan Hjælp; det er ikke et Stykke Skolereform, og der er intet Princip, der i nogen Henseende krænktes derved. Den ærede Minister reiste hovedsagelig Modstand mod dette Forslag, fordi det skulde krænte Principer; jeg kan ikke se det, og vi have jo ogsaa hørt fra den ærede Ordfører, at dette ingenlunde har været Hensigten. Den Mistænksomhed, man viser mod hinandens Forslag i denne Sal, maa jeg meget misbillige lige over for Spørgsmaal af en saa alvorlig Bestaffenhed. Jeg var meget ilde til Mode, da den ærede Ordfører lagde et Tillidsvotum i Forslaget fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, det forekom mig ikke at have det Mindste med den Sag at bestille; men den ærede Minister er ikke en Smule bedre i Aften. Naar den ærede Minister har en saa varm Følelse for at gjøre Noget for Skolelærerne, skulde han vise det i Handling og være enig med mig i at lægge disse sine Fortolkninger til Side, indtil der kommer en mere passende Tid til at fremsætte dem; der bliver nok Brug for dem, men i mine Tanter er der ved dette Forslag ingen Brug for dem. Man kan efter min Mening afhjælpe en Trang hos de trængende Skolelærere, men af Lutter Enighed derom kan man ikke komme til at gjøre Noget. Efter den ærede Ministers Optræden i Aften er det imidlertid ham og ingen Anden, som bærer Skylden, hvis han da ikke skulde være tilbøjelig til at forandre sin Mening og tiltræde Flertallets Forslag. Ganste oprigtig har jeg ikke megen Tro dertil, jeg kender den ærede Ministers Bestemthed for godt, men maaste gjør han en Undtagelse; naar han har sovet paa det i Nat, saa kunde det være, at han kunde lade Følelsen paavirke sig noget mere, thi det er virken Følelsessag. (Afbrydelse.) Sa det lader til,

at de Herrer ikke have megen Tro dertil, og det kan være, at de have Ret, men det skaber ikke, at man saa indtrængende som muligt lægg-r Ministeren paa Hjerte, at nu er og bliver det hans Skyld, naar der ikke gjøres Noget. Han er enig med os Andre i, at der virkelig er Trang tilstede, og saa synes jeg nok, at han for en Gangs Skyld kunde sætte saadanne Former til Side, som han mente, at der skulde være i Veien for at gaa ind paa Flertallets Forslag. — Jeg skal slutte med en Bemærkning til den ærede Ordfører. Det gjorde et mindre behageligt Indtryk paa mig at høre hans Motivering, tilmed da han ledsagede den med den Bemærkning, at det ikke var med sær Barme, at Udvalgets Flertal var gaaet til at stille sit Forslag. Jeg forstod ham ikke rettere, end at denne hans noget kolde Følelse krev sig fra anden Behandling, og det Forslag, som der var stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Hver Gang der forhandles en Sag, hvortil det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds paa nogen Maade er knyttet, har jeg uuegtelig ogsaa faaet det Indtryk, at den ærede Ordfører giver sig mere af med at behandle det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds end selve Spørgsmaalet, som ligger for. Den ærede Ordfører var forrige Gang, da denne Sag blev behandlet, i ondt Lune, jeg tillod mig at sige ham det den Gang, og jeg tænkte, at han skulde blive i bedre Humør inden tredie Behandling, saa meget mere som jeg forleden Dag lagde Mærke til, at det ærede Medlem var borte — formodentlig paa Landet. Jeg troede da, at han havde lystet sig ud paa en saadan Maade, at han var mødt i en mildere og venligere Stemning, men jeg har faaet det Indtryk, at han ikke er nogen varm Ven af sit eget Forslag. Jeg er en varm Ven af den ærede Ordførers Forslag; thi jeg kan godt se, at i hans Forslag er der alle Betingelser for, at de trængende Skolelærere kunne faae deres Nød afhjulpen, og jeg takker derfor baade den ærede Ordfører og hans Medforlagsstillere for, at dette Forslag er kommet frem. Jeg kan kun beklage, at det skal møde en saadan Modstand, og at den ærede Minister ikke vil gaa ind paa det. Jeg vilde inderlig have glædet mig, hvis vi i Aften vare gaaede fra hinanden med den Tilfredshed, at nu vare Ministeren og Flertallet bleven enige, men dette bliver desværre ikke Tilfældet. Jeg kan ikke slutte med Andet end med en Beilagelse af, at man har stjenket Sagen en hel Del Opmærksomhed ved at tale for at gjøre Noget og stille Forslag, men ingen Ting faar gjort, det er beklageligt, at Udfigten er saaledes. Jeg stemmer imidlertid for Flertallets Forslag og lader det løbe an paa, hvad der kan komme ud af det.

Winther: Jeg nødsages til at gjøre en personlig Bemærkning lige over for det ærede Medlem for